

Enige schaarse Diptera

door

Br. THEOWALD

Trypetidae: In Juni 1950 bij Heemstede gevangen een exemplaar van *Tephritis bardanae* Schrank (f.n.sp.). Zoals bij alle Trypetidae zijn de vleugels fraai getekend. De larf leeft in de bloemhoofdjes van *Arctium spec.* De imago is bekend uit Frankrijk, België, Duitsland en Macedonië.

Uit Heerlen verder nog een exemplaar van *Phagocarpus permundus* Harris en twee exemplaren van *Oxyna parietina* L. De larf van eerstgenoemde soort leeft in de vruchten van *Crataegus oxyacantha* L., *Cotoneaster tomentosa* Lindl. en *Sorbus aucuparia* L. Verspreiding: Noord- en Centraal-Europa, China. De larf van de tweede soort leeft in de bloemhoofdjes van *Artemisia spec.* Verspreiding: Europa (in de Alpen tot 2100 m).

Tylidae: In Mei 1949 bij Amsterdam gevangen een exemplaar van *Calobata cibaria* L. Het dier, dat opvalt door zijn lange gele poten, houdt zich op vochtige plaatsen op tussen de struiken, waar het jacht maakt op kleinere insecten.

Stratiomyidae: Uit Limburg een prachtig gaaf exemplaar van *Stratiomyia potamida* Mg. ontvangen. Het scutellum is geel met heldergele dorens, en het abdomen is mat zwart met gele tekening. Door de spaarzame beharing valt de soort op tegenover andere soorten van dit geslacht. De larf leeft in modderige poelen, die zelfs een tamelijk hoog zoutgehalte mogen hebben. Zij verpopt zich aan de oppervlakte van het water. De imago komt vooral voor op de schermen van *Angelica sylvestris* L. Verspreiding: W. Europa.

Tabanidae: Uit Maastricht ontvangen een exemplaar van *Tabanus sudeticus* L. afkomstig van de Nederlandse douane te Caberg. Dus in meerdere betekenissen een „grensgeval”. Het is onze grootste Tabanide en zij kan een lengte bereiken van 24,5 mm. Bij ons worden ze weinig gezien, meestal nog in gezelschap van *T. bovinus* Loew. Vooral paarden schijnen het te moeten ontgelden.

Larvaeoridae: Uit de Heemskerkerduinen een exemplaar van *Servillia ursina* Mg. ontvangen. De larf van dit mooie, dicht bruin behaarde dier leeft waarschijnlijk in de rups van een of andere Agrotide.

Amsterdam-Z. 1, Stadhouderskade 60, October 1950.

Pontia daplidice L. **ab ovo**. De heer S. DE BOER te Middellie zond mij een verslag van zijn kweek in 1949. Een op 12 Juni gevangen ♀ werd de volgende dag op reseda ingebonden en had 24 Juni ongeveer 25 eieren gelegd. 6 Juli kwamen deze uit. 28 Juli waren er reeds 2 poppen, die 8 en 12 Augustus een ♀ en een ♂ opleverden. Pas 28 Aug. verpopte de laatste rups. 14 poppen kwamen niet meer in 1949 uit en werden daarom in een schuur overwinterd. Hieruit verschenen 4 en 26 Mei 1950 twee ♂♂, terwijl de rest van de poppen omgekomen was. Hieruit blijkt dus, dat de ontwikkeling der rupsen nogal onregelmatig kan verlopen en dat zelfs in de opvallend gunstige herfst van 1949 de late poppen niet meer uitkwamen. — Lpk.